

שבת
שלום

פרשת יתרו

"ויהי קולות וברקים..וקול שופר חזק מאד..ויחרד כל ההר מאד".(שמות י"ט, ט"ז)

לשם מה התכונה הקדחתנית המעצבנת לקראת מתן תורה, הרי עשרת הדברות צויים אלמנטריים, פשוטים ומובנים מאליהם? התלמוד עצמו מעיד שגם בלי מעמד הר סיני מסוגל היה האדם בשכלו האנושי להגיע לאמת הנצחית של "לא תרצח", "לא תגנוב" וכו', לשם מה הטלת אימה ופחד ויצירת פסיכוזה באמצעות קולות וברקים?

במערבולת היחסים הבינלאומיים, שולט עדיין הכוח הברוטאלי שמחק את ה'לא' מה - "לא תרצח". דרושים היו קולות וברקים שיזעזעו את העולם כולו. דרוש היה עם מיוחד שילחם את מלחמת הצדק כשהוא עומד בודד מול עולם שטוף שנאה ואכזריות.

(מתוך הספר 'ממעייין האגדה'- א. ארזי)

שעור פרשת השבוע: הרב דוד אסולין

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.42	זמן תפילין /טלית	5.48
מנחה א' 14.00	ב' 16.50		
ערבית ושיעור		סוף זמן ק"ש	9.17
שחרית א'	6.45	שקיעה	17.04 ← 17.07
שחרית ב'	8.30	מנחה א' (בחד"א)	13.15
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.55
מנחה	12.30, 13.30	צאת הכוכבים	17.25
לימוד 'דור לדור'	17.00	ערבית	20.10
צאת השבת	17.39	שחרית נוער	7.30

“האיכות שמסמילה”

עיון סביבתי במקורות היהדות לקראת ט"ו בשבט

העיסוק בנושאי סביבה ואקולוגיה הולך ותופס תאוצה בשנים האחרונות, עד כדי כך שיש כבר מי שמגדיר אותו כ"אמונה הדתית של העולם המערבי". מעגל השנה שלנו מזמן לנו מספר מוקדים בהם ניתן לעסוק בנושא זה מזווית יהודית, כאשר אחד הבולטים שבהם הוא ט"ו בשבט כמובן. שיטוט קצר ברחבי הרשת יפגיש אותנו עם מאמרים ומערכים רבים, המביאים את המקורות הידועים והמוכרים, מהם ניתן להוציא אמירות רלוונטיות לדיון בנושא הסביבתי.

אך עדיין נשאלת השאלה **האם ליהדות אמירה ברורה בנושא?** האם המקורות יכולים לסייע לנו לנקוט עמדה בויכוח שמתנהל כל העת בין "הירוקים" ובין התעשיינים/ המתיישבים/ המתאמנים/ החקלאים וכו'?

על פניו ניתן למצוא תנא דמסייע כמעט לכל אחת מהגישות:

מצד אחד לגישה הרואה בעולם הטבע כלי לשירות האדם, אותו ניתן וראוי לנצל באופן הממצה ביותר: כפי שמוכן מדברי א-לוהים לאדם בפרק א' של בראשית: **וַיְבָרֶךְ אֱתָם אֱ-לֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱ-לֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבֹשׁוּהָ וּרְדוּ בְדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּה הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ...** " או בדבריו מאוחר יותר לנח ובניו: **"וַיְבָרֶךְ אֱ-לֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ. ב וּמוֹרָאֲכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה עַל-כָּל-חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם כָּכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל-דָּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ. ג כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא-חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־כָּכָם עֲשֶׂב נִתְּנִי לָכֶם אֶת-כָּל."**

ומצד שני ניתן למצוא מקור מובהק לגישה המדגישה דווקא את אחריותו של האדם וחובתו לשמר את הטבע, כמו למשל בפרק ב' של בראשית: **"וַיִּקַּח ה' אֱ-לֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיְנַחֵהוּ בְּגֶן-עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ."** ובהמשך במדרש הידוע בקהלת רבה: **"בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו: ראה מעשי כמה נאים ומשובחין הן וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי, שאם קלקלת אין מי שיתקן אחריך."**

ניתן למצוא אפילו רמזים לגישתם של הירוקים הלוחמניים, הרואים בטבע דבר מקודש ומטשטשים את ההבדל בין האדם לשאר הבריות. כמו למשל בפסוקים הידועים בפרשת כי-תצא: **"כִּי-תִצְאוּ אֶל-עִיר יְמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עִלְיָהּ לְתַפְשָׁהּ, לֹא-תִשְׁחִית אֶת-עֵצָהּ לְנֹדֶחַ עָלֶיהָ גֵרָזָן--כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל, וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת: כִּי הָאָדָם עֵץ הַשִּׁדָּה, לְבָא מִפְּנֵיךְ בְּמִצּוֹר..."**

בהחלט יכול להיות שלא ניתן לזקק אמירה חד משמעית בסוגיא. לא בכל נושא מודרני יש למקורותינו אמירה חד משמעית, ואפשר לומר שקיימות גישות שונות. אך למרות כל האמור לעיל **ברצוני לטעון שבכל זאת ניתן לגבש אמירה ברורה המשתקפת בתורה ובמקורות המאוחרים יותר.** ואולי אף מקיפה את כל המקורות שראינו לעיל. לעניות דעתי מכוונת אותנו התורה, בהתאם כמובן למגמתה הכללית, להתבונן בעולם ב"משקפיים מוסריים". **התורה דורשת מאיתנו "להשתמש" בסביבה בה אנו חיים ע"מ ליצור עולם טוב יותר.** התורה קוראת לנו לתת **משמעות לטבע**, להוציאו מעיוורונו ומהסתמיות שלו ולרתום אותו לתיקון האדם וממילא לתיקון העולם. מהמקורות שראינו לעיל ניתן ללמוד על **האחריות** שיש לנו כלפי הסביבה, על הענווה איתה צריך לגשת לטבע, על החובה **לפתח ולנצל** כראוי את משאבי הטבע **לטובת האדם**, תוך **שמירה** גם לדורות הבאים ואת החובה **לשמור על נורמות מוסריות** בכל מצב. המשותף לכל המקורות הוא המישור הערכי בו בוחנים ולומדים את הסביבה ושאותו גם מיישמים על הסביבה. במידה מסויימת יש כאן גישה תועלתנית כלפי הטבע, אך התועלת כאן היא בתחום הערכים והמוסר.

עיקרון זה ניתן ללמוד ממקורות שונים בדברי חז"ל אך מפאת קוצר היריעה אביא רק דוגמא אחת, המופיעה במדרש מוכר בתנחומא לפרשת תזריע:

"מעשה ששאל טורנוסרופוס הרשע את רבי עקיבא: איזו מעשים נאים, של הקדוש ברוך הוא או של בשר ודם? אמר לו: של בשר ודם נאים. אמר לו טורנוסרופוס: הרי השמים והארץ יכול אדם לעשות כיוצא בהם?! אמר לו רבי עקיבא: לא תאמר לי בדבר שהוא למעלה מן הבריות שאין שולטין עליו, אלא אמור דברים שהם מצויין בבני אדם. אמר לו: למה אתם מולין. אמר לו: אני הייתי יודע שעל דבר זה אתה שואלני, ולכך הקדמתי ואמרתי לך, שמעשה בני אדם נאים משל הקדוש ברוך הוא. הביא לו רבי עקיבא שבליים וגלסקאות. אמר לו: אלו מעשה הקדוש ברוך הוא, ואלו מעשה ידי אדם. אמר לו: אין אלו נאים יותר מן השבליים?! אמר לו טורנוסרופוס: אם הוא חפץ במילה, למה אינו יוצא הולד מהול ממעי אמו? אמר לו רבי עקיבא: ולמה שוררו יוצא עמו והוא תלוי בבטנו ואמו חותכו ומה שאתה אומר למה אינו יוצא מהול, לפי שלא נתן הקדוש ברוך הוא את המצות לישראל, אלא לצרף אותם בהם. ולכך אמר דוד: (כל) אמרת ה' צרופה..."

לא כאן המקום לניתוח מקיף של מדרש עמוק ומופלא זה, ובכל זאת ניתן להבין את המסר הכללי באופן די פשוט. טורנוסרופוס בדבריו משמש פה לגישה הרומית המעריצה את היופי והכוח שבטבע (ובפרט בטבע האנושי), ומקדשת את החוקיות האכזרית של המציאות. היהדות נתפסת בעיניהם כניסיון לדכא ולהחניק את הטבע (למרות המקור הא-לוהי שלו, כפי שעולה מהמדרש) וכמאמץ להלביש על המציאות חוקיות חיצונית. לאחר שר' עקיבא מזהה את הדמגוגיה בטיעונו של טורנוסרופוס, המנסה כאמור להיתלות באילן גבוה, ובחוכמתו ממוסס את עוקצם, עובר המדרש לדון בשאלה מהותית ביחס לתפקידו של האדם בעולם, שהרי אם רצונו של הא-ל, בעולם מפותח מלאכותי ומשוכלל מדוע לא ברא אותו בצורה זו? בניגוד למה שהיינו מצפים לשמוע מפי ר' עקיבא, שאכן העולם נברא על מנת שהאדם עצמו ישכלל אותו, **מלמד אותנו ר' עקיבא שהעולם נברא כפי שנברא ע"מ לשכלל את האדם**. אמנם האדם נדרש לעבוד קשה ע"מ לקדם את העולם אך המיקוד הוא דווקא בתהליך אותו עובר האדם! היחס לסביבה נגזר אם כך מהתועלת המוסרית ומההשפעה הרפלקטיבית על נפשו של האדם הפועל בעולם.

ט"ו בשבט זה לא "סוף שנת המס".

פעמים רבות, כאשר מנסים לתאר את מקורותיו המוקדמים של החג משתמשים במושג המודרני "סוף שנת המס", ובכך למעשה מצמצמים את תפקידו של החג ונותנים לו אופי מאוד טכני וסתמי. ט"ו בשבט שנקבע כתאריך בו מתחלפות שנות המעשר, משמש בסך הכול כאמצעי לניהול המיסים החקלאיים השונים אליהם מחויב האדם בישראל.

אכן, לא לגמרי ברור מדוע נקבע דווקא תאריך זה (שכשלעצמו נתון במחלוקת בין בית שמאי ובית הלל) אך בהחלט ברור שלעיסוק במעשרות משמעות רוחנית עמוקה. תכלית מוסרית ברורה ומורגשת לכל חקלאי שנידרש להפריש אחוז ניכר כל כך מהתוצר הסופי של עמלו. למעשרות, שתפקידם סוציאלי (מעשר ראשון ומעשר עני) ורוחני (תרומה, מעשר ראשון ומעשר שני) השפעה מהותית על היחס שלנו כלפי השפע שניתן לנו מהסביבה הטבעית. **הפרשת המעשרות מפירות עמלנו מוסיפה ממד ערכי לכל העשייה החקלאית וממילא לניצול משאבי הסביבה**. ברגעים המעטים בהם זוכה האדם למעט סיפוק ונחת מתוצאות השקעותיו, נדרש הוא לזכור מהיכן הגיע השפע, לרחם על אלו שגורלם לא שפר עליהם ולהקצות משאבים לחיזוק הפן הרוחני והחיבור למורשת. בכך מקבלת הסביבה הטבעית תכלית ומשמעות מוסריים.

נדמה שבאופן דומה ניתן להבין את מהותו של "סדר ט"ו בשבט" שצמח מתוך עולמם של מקובלי צפת, שראו בכל פינה את הניצוצות הא-לוהיים שנתפזרו בעולם עת נשתברו הכלים. אכילת הפירות מתוך כוונה ראויה מעלה את הניצוצות ומשיבה אותם לשורשם, מחברת אותם מחדש למקורם הא-לוהי. במהלך הסדר מובאים לשולחן פירות ומאכלים שונים המסמלים את הבחינות השונות של המציאות, את חלקיו השונים של עולם הטבע ודרך הדרשות והפסוקים מתגלה המשמעות הערכית הרלוונטית של כל הסובב אותנו.

לפיכך, נראה שאין מתאים יותר מט"ו בשבט לעסוק בנושאי סביבה ואקולוגיה מנקודת המבט היהודית ולנסות ולהוסיף לשיח הציבורי את המסר שמה שבאמת חשוב היא האיות והמשמעות של הסביבה. לא תמיד ניתן להכריע בדיוק להיכן נוטה רוח המקורות בכל ויכוח סביבתי, אך תמיד ניתן להדגיש שהדרך בה אנו פועלים עם הטבע ובתוך המציאות צריכה לנבוע מתוך מודעות של תיקון עולם ובמיוחד תיקון האדם.

אליאב לזר

מזל טוב!

השבת פרשת "יתרו" תתקיים בר מצווה ל- **אשר ולוקר** מילדי המשפחתון.

הציבור הרחב מוזמן להגיע למשפחתון לאחר התפילה ולהצטרף לקידוש (שיימשך גם לאחר השיעור).

בשמחות!

משפחתון הדר

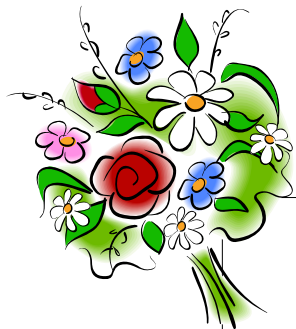

לחנ'ה פרוכטר

ברכות ליום הולדתך ה 80

שתזכי להרבה שמחה, בריאות ונחת

קהילת סעד

לחנה אולדשמידט מזל טוב כפול

להולדת הנינה

נכדה לברוריה ולדני מכמן בת לשרון ולאהוד מכמן

ולבר המצווה של הנין - שני אלטמן

נכד לעושי ולאורי אלטמן, בן להדס ולמאיר אלטמן

ביום חמישי שעבר - התקיימה 'עלייה לתורה' בנסגרת 'מניין החטיבה', לצמד תאומים שחגגו בר מצווה, בניצוחו של משה גולן. זה הזמן והמקום לציין, כי במשך למעלה מיובל שנים מתמסר משה גולן לנושא זה ומביא את הנערים משלב הלימוד לשלב הביצוע.

אחת לחודש מארחים תלמידי החטיבה במסגרת התפילה ילד מתושבי האזור שעולה לתורה לרגל בר המצווה באווירה משפחתית תומכת ואוהדת. ובכל זאת, הפעם זה היה שונה..

צמד התאומים שהתארחו הפעם הם בניו של גלעד שרון - יואב ואורי, שעד לרגע האחרון לא ברור היה אם יעלו לתורה ביום זה לאור מצבו של סבם - אריאל שרון. ביום רביעי בשעה מאוחרת בלילה קיבל משה את האישור מצדו של גלעד ולמחרת בבקר התייצבה המשפחה הקרובה בהרכב מצומצם, לחגוג לבנים את בר המצווה באווירה מתוחה ומאופקת. הנכדים שקראו במדויק ובהתרגשות, התקבלו יפה על ידי תלמידינו בהרמת הכוסית שנערכה לאחר מכן בבית המדרש, כמקובל על פי המסורת אותה הנחיל משה גולן מימים ימימה. יישר כוח למשה שמנחיל ב'כוח המעשה' לתושבי האזור את הטקסים הבסיסיים המהווים ציון דרך בחייו של כל יהודי, וגם עם סיומם..

ביום שני - שלח גלעד שרון רכב מיוחד לאסוף את משה לטקס ההלוויה של אביו ז"ל שנערך בחוות השקמים. משה שהכין לבר המצווה גם את גלעד ועמרי אחיו וערך על פי בקשת המשפחה את טקס הלוויה אמו - לילי ז"ל הפך מכורח המציאות לידיד המשפחה בשמחה ובעצב. במהלך הלוויה, עמד משה ביחד עם בני המשפחה בסמוך לחלקת הקבר של אבי המשפחה - אריאל שרון ז"ל. יהי זכרו ברוך.

בהמשך היום העבירה לידי גאולה אהרוני "יומן מלחמה" שכתב אחיה - יעקב בוגין ובו הוא מתאר את הניסיון לכבוש את מתחם לטרון מידי הירדנים במבצע בן נון ב'. בקרב זה שנערך במהלך מלחמת העצמאות במטרה לשלוט על הדרך היחידה לירושלים הנצורה, הציל במו ידיו את אריאל שרון שנפצע אז קשה. כקצין צעיר נתן שרון את הפקודה הקשה בחייו - לסגת ולהשאיר את הפצועים בשטח, כולל את עצמו.. יעקב - טירון בן 16 פצוע בעצמו, לא התייאש ובכוחותיו האחרונים גרר את מפקד מחלקתו, עד שיצאו שניהם מכלל סכנה. גאולה מוסיפה כי שם משפחתם המקורי היה בגין, אולם נאלצו לשנותו בגלל המצוד שערכו הבריטים אחרי מנחם בגין.. לבוגין. חלקים מהיומן נפרסם אי"ה בשבוע הבא.

ביום שלישי-בישיבה רבת משתתפים נבחרה המועצה הדתית של 'שדות נגב'. המועצה הדתית שאך נבחרה באישור שר הדתות נפתלי בנט, בחרה מיד וללא עוררין את חברנו היקר בני גינוברג לעמוד בראשה כיו"ר. את הישיבה ניהל מר דורון דנינו עוזר שר הדתות בנוכחות רבני היישובים וראש המועצה תמיר עידאן, שעצם הקמת המועצה הדתית שלא היתה קיימת קודם לכן, תיזקף לזכותו. חברנו ציין בדברים שנשא לאחר שנבחר, שדיוקנו של אביו שעסק בצרכי ציבור - עומד לפנינו ושבכוונתנו לעבוד עם חברי המועצה והרבנים תוך ניהול כספי מחושב ונכון ובסטנדרטים מתקדמים. נאחל לנציגנו שכבר נכנס לעניינים, הצלחה רבה בתפקידו החדש.

ביום רביעי - ערב ט"ו בשבט, הזמינה וועדת תרבות את הציבור - מבית שקמה ועד לגנים, לסדנאות בנושא טבע ואקולוגיה המופעלות על ידי חברת "קשת בענן" ומיועדות לכל המשפחה. יצרנו בובות מעלי תירס, חיטה ורפיה. טווינו צמר כבשים על ידי כישור ופלך, שהובאו במיוחד מניו זילנד ונעזרנו באמנית המתמחה במלאכה עתיקה זו. יצרנו פנסים סיניים מנייר פרגמנט שהאירו את דרכנו חזרה. הכנו הדפסי פרחים על בדים, בעזרתם של פטישים קטנים שהשקיעו בדפיקות קצובות את הפרחים הטריים בבד וגרמו לכאב ראש סביבתי לא קטן.. מרחיב את הלב היה לראות את המבוגרים והצעירים עובדים בשיתוף פעולה נפלא ובטבעיות - ביחד.

רשימת מקורס 'כלכלת משפחה', בהדרכת: מתוקה לייכטר

לפני כחודש השתתפנו בקורס "כלכלת משפחה", בהדרכתה המעולה של מתוקה לייכטר.

בקורס למדנו איך לקרוא את עולם המספרים המבלבל הניבט אלינו מתלוש המשכורת והדוח הפנסיוני. למדנו על אופציות החיסכון הקיימות בשוק ועל טיבן של כל אחת מהן. השכלנו לצפות ולנתח את העתיד הכלכלי בטווח הקרוב והרחוק, ולהיערך לכל אחד מהם בהתאם.

עינינו נפקחו בנייתוח אורח חיינו הכלכלי והודרכנו צעד אחר צעד כיצד לשלוט בו כדי שהוא לא ישלוט בנו..

למדנו לצמצם הוצאות מיותרות לטובתן של אלו החשובות יותר ונעזרנו במצגות החושפות את רזי עולם השיווק והצריכה. קיבלנו גם טיפים קטנים אך חשובים להתנהלות כלכלית בריאה.

בשעת ערב נוחה ובאווירה חמה ופתוחה, נאספנו מספר זוגות מ'צעירי הקיבוץ' על כיבוד קל וחיוכה התמידי של מתוקה, לערב חשוב זה.

תודה על: הרצון הטוב, הסבלנות וההשקעה שאת 'פירותיה המתוקים'.. אנו מצפים לקטוף במהרה.

מיכל וברקאי אפרתי

תודה על 'כל הטוב' שהי ורסט משפחתי

לצוות המרפאה: לדורית, למזכירות ולד"ר שי קרמר הרופאה הנכנסת - תודה על היחס הטוב והאנושי לו אני זוכה בכל פעם שאני מגיעה. נעים לי להגיע אליכם!

לצוות בית שקמה: ליונה, לצילה ולאריאלה- תודה על הטיפול המסור לו זכיתי במשך שבוע, מיד עם הגעתי לאחר אשפוז בבית החולים. תודה לכל מי שטורח להפעיל ולעניין אותנו- לרב ארי, על פרשת השבוע האקטואלית. לרם אדור שמדריך בעזרת החיות. למעבירי השיעורים וחוגי ההתעמלות ולכל השותפים בעשייה.

ושניפגש רק בשמחות..

אינס אריאל

התנצלות - טעות לצולט חוזרת

בשבת שעברה פרשת "בשלח" לא התקיים שיעורה של תרצה, בשל טעות שלי כאחראית על שיבוצי המעבירים.

אני מבקשת להתנצל בפני תרצה ובפני ציבור החברים שהמתינו לשיעור.

כנת סואל - פולק

דבר המזכיר - דוח אסיפות

לציבור החברים שלום רב.

בשבועות האחרונים, קיימנו שתי אסיפות, הראשונה שבהם אסיפת חברים רגילה, והשנייה, אסיפת אגודת המתיישבים.

אסיפת חברים:

1. אסיפה זו שנערכה ביום האחרון של השנה שעברה למניינם, כללה שני סעיפים:

- א. מינוי אליסף לתפקיד רכז התכנון והתשתיות במשרה מלאה. בשנה האחרונה הגענו למסקנה, שנושאים רבים בהם אנחנו עוסקים כמו: תב"ע חדשה לסעד, שיקום תשתיות, הכשרת מגרשים לבניה ועוד, דורשים אדם שיעסוק בכך ללא הרף, על מנת להתקדם ליעדים אליהם אנחנו רוצים להגיע. חשבנו שנכון יהיה, למנות את אליסף לתפקיד, על בסיס הניסיון הרב שהוא צבר בתחומי התכנון בסעד. קדם למינוי משא ומתן מול סיפן, כולל המתנה, עד שיימצא לו מחליף /ה לעבודתו במפעל. סוף דבר אשרה האסיפה את המינוי, למרות שנשמעה הערה על ההליך שלא כלל מכרז. כולנו מאחלים לאליסף בהצלחה, ובטוחים שאכן כך יהיה.
- ב. תוכנית משק 2014 - חלופה הציג את תוכנית המשק לשנת 2014, שקדמה לה עבודה רבה וישיבות רבות של הנהלת המשק. סעד נמצאת מזה כמה שנים בתנופת צמיחה, ועוד לפנינו אתגרים רבים. תוך כדי הצגת התוכנית, שמענו מחלופה סיכום לא סופי לשנה החולפת, שהייתה בהחלט טובה, ואי"ה בעת שייסגרו כל הדוחות לשנה זו, יוגש לציבור דוח מסודר. תודה להנהלת המשק, ולחלופה בראשה על התוכנית, ועל הדרך המעניינת בהצגתה.

2. אסיפת אגודת המתיישבים - במוצ"ש האחרון נערכה אסיפת אגודת המתיישבים כשעל סדר יומה שני סעיפים:

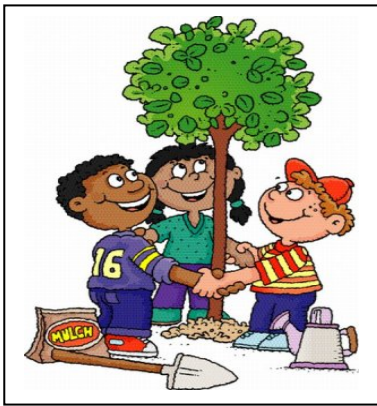
- א. תקציב האגודה לשנת 2014 - כזכור הוקמה בסעד אגודת מתיישבים שכוללת את חברי הקיבוץ, ואת התושבים החיים בשכונת שקד. הקמת האגודה הני"ל, הביאה אותנו להעביר פעילויות שונות של הקהילה כמו: תרבות, חינוך, גיל רך, דת, ביטחון ועוד לתקציב האגודה, ולכן בכל שנה אנחנו מכינים שני תקציבים שונים. האחד תקציב האגודה להתיישבות, והשני תקציב הקהילה. נחום ביחד עם ישי הבלתי נלאה, הציגו את התקציב החדש, תוך כדי השוואה לתקציב השנה החולפת כפי שבוצע. האסיפה אישרה את התקציב החדש ברוב קולות.
  - ב. שיתוף נשים בכבוד התורה - מאחורי הניסוח המעורפל הזה, עמדה בקשה של נשים בסעד, לאפשר להן לתת כבוד לתורה על ידי נישוק ספר התורה, בעת הוצאת הספר והשבתו לאחר הקריאה לארון הקודש. הרב ארי פסק שאין בכך שום בעיה הלכתית, ולכן וועדת דת, ביחד עם צוות ליווי הרב, הציעו דרך שניתן יהיה לאפשר זאת, לנשים שתרכינה בכך. כמו כן התקיים בטרם האסיפה ערב פתוח להחלפת דעות בנדון, ובסופו של דבר, ותוך ידיעה, שמדובר בנושא רגיש, אישרה האסיפה את ההצעה.
- בעוד כשבועיים, במוצאי שבת קודש פרשת "משפטים" כד' בשבט תשע"ד (25.1.2014) נקיים אסיפה לאישור הצעת תקציב הקהילה.

הזמנה לציבור להצטרף ליוזמת הירוקים של אגודת הירוקים תשע"ד

מערכת הגיל הרך פותחת את שעריה ומזמינה בשמחה ואהבה את ציבור סעד ההורים והחברים להשתתף בתהליך ההיגוי שיתקיים אי"ה בשנת הלימודים הנוכחית. הנהלת הגיל הרך זיהתה צורך והביעה רצון עז לתת במה לקולות העולים מהשטח והתייחסות ומענה הולם לצרכים המשתנים של אוכלוסיית סעד. מטרת תהליך ההיגוי היא בראש ובראשונה לפתוח ערוצי תקשורת ולאפשר דיאלוג כן ופורה בין כל הגורמים. שאיפתנו היא לראות קהילה, הורים וצוות שמחים ושבעי רצון ממערכת ענפה, יציבה ומשגשגת.

בתהליך ההיגוי נדון במספר נושאים ובניהם:

- זהות המערכת- ייחודיות וחזון.
- שימור ושינוי.
- יחסי הגומלין בין המערכת להורים, לקהילה ולגורמי החוץ.
- שיפור, קידום וטיפוח המערכת.
- מבנה ארגוני.
- גיבוש והובלת מדיניות.
- ולבסוף: יישום בפועל של תוצר התהליך.

במהלך התהליך יוזמן כל הציבור להשתתף בערבי חשיפה וחשיבה.

לצורך התהליך אנו רוצים להקים פורום שיוביל. הפורום יהיה מורכב מחברי הנהלת הגיל הרך וממספר אנשים נוספים שיביעו נכונות להצטרף לצוות ולקחת חלק פעיל בתהליך.

**אנו מזמינים את כל מי שליבו חפץ לשמוע ולהשמיע לתרום ולהשפיע
להצטרף לתהליך ההיגוי!**

המעוניינים מתבקשים להגיש מועמדות בשבוע הקרוב לשושי פאל בתיבת הדואר, פלאפון או אימייל
Gil-rach@saad.org.il, 052-6356075.

חשוב לציין כי הפורום יתכנס לכעשר פגישות, אחת לשבועיים בימי שלישי בשעות הערב.

הישיבה הראשונה תתקיים בע"ה ביום שלישי בכז' שבט תשע"ד 28.1.14.

ברצוננו לראות בתהליך ההיגוי מדגם מייצג ומגוון של רוב אוכלוסיית סעד!
לא נוכל להיענות לרצונות ובקשות כל הפונים כיוון שמספר המקומות בפורום מוגבל.

בציפייה לצמיחה, שמחה והתחדשות!

טו' בשבט שמח!

עוסי סאף והנהלת הירוקים

"ואני, בית הכנסת אדיש לקיומי":

שמחתי שהגעתי לאספת החברים שלנו, למרות כאבי הבטן והלב שהסב לי הנושא, ולמרות פערים מסוימים המצויים בתשתית השיח. ואולם שתי הערות מחייבות בעיני התייחסות:

האחת, בתשובה לדובר הצעיר שחזר ואמר כי הוא "מרשה לנשים..." וכי הוא בעד "להוסיף שיעורים לנשים"... ועוד ועוד. מסתבר כי אין זה מיותר לשוב ולהזכיר כי הנשים הן בני אדם בוגרים, חברות שוות בקהילה בעלות צרכים רוחניים, יכולות וכישורים שאינם נחותים מאלה של הגברים (אם לא למעלה מזה). ועל כן אני תמהה שדיבור פטרוני מסוג זה עדיין נשמע במקומותינו כלפי חברות נכבדות ופעילות שהובילו ומובילות את הציבור בחיי המעשה ובעולמה של תורה.

והשנייה, בנוגע לתוצר החינוכי שלנו, שאחת הדוברות תארה כ"לא כל כך מוצלח" (ותלתה זאת, אם הבנתי נכון, ברפיסות הדתית שאותה זיהתה עם המגמה לשותפות נשים בכבוד התורה). בעיניי, האנשים שיצאו מבית התינוקות בסעד טובים מאד! רובם ישרי דרך וצנועים, בעלי רגישות חברתית, אנשי דעת ואמת! גודל הכיפה או השביס אינם מדד לאיכות אנושית ולהצלחה חינוכית, ולוואי ונדע לראות ללבב ולא רק לעיניים.

יתכן כי הציטוט הבא יחשוף משהו מרגשותיהן של נשים רבות בבית הכנסת, ויבהיר מדוע מגמת השינוי המתבקש מהווה תיקון לפער שבין מקום הנשים בכל מקום, לעומת שוליותו בביהכ"נ. שינוי זה אינו אלא אינטרס משותף של גברים ונשים בקהילה המושתתת על שוויון וחברות: (להלן קטע מתוך דף הפייסבוק של קבוצת נשים (וגברים) אורתודוקסיות בעלות תודעה פמיניסטית ומחויבות הלכתית, מאת **אנה רובינסון** - עו"ד מרחובות):

בבית הכנסת אני רואה ואיני נראית.

אני אלמונית

יתומה.

אני יחידה

איני חלק מהציבור, וכמובן שכבודי אינו כבוד.

אינני נספרת, אינני נחשבת.

אין לי שמחות - ולא אבל.

אני בקהל - משקיפה

אילמת.

אתה בבית הכנסת - יש לך מקום, שם והורים;

אתה הציבור

אתה המניין

אתה בעל קול

אתה בעל תפקיד

משתתף פעיל בטקס.

אולי תעבור לפני התיבה, אולי תגביה, אולי תגלול?

אתה מתפלל בתפילה בציבור, אינך יחידי - תמיד חלק מקבוצה.

רגע, עוד לא סיימת? הש"ץ יחכה...

קראת בתורה, יישר כוח! טפיחה על השכם, אתה בין חברים.

נכנסת לבית כנסת, חדש, הגבאי יושבך במקום פנוי.

נולד לך ילד - 'מי שברך'

הנך באבל - 'קדיש יתום'... תנחומים מהחברים, מבטים משפילי עיניים.

אתה מתחתן - תינניינייניי...

אתה אורח - בוא עלה לתורה.

היכן הבמה? היכן ארון הקודש? היכן התפילה?

איפה שאתה...

לא הגעת? מישהו כבר ישים לב.

אני, בית הכנסת אדיש לקיומי.

הקהילה בסעד שואפת ופועלת, השבח לאל, לתיקונו של עיוות זה. אמירת קדיש יתומה, וברכת הגומל של היולדת בביהכ"נ הן דוגמאות למגמה חיובית זאת, המביעה הכרה במעמד המתחדש של נשים בדורנו בכלל, ומקומן בחיי הדת בפרט. לוי נדע להוביל את מגמת השינוי ולא להיגרר אחריה, נרחיב בכך את מקומה של היהדות בציבוריות הישראלית, ונגרום ל"קידוש השם" בדימוי של ההוויה הדתית כרלוונטית, רגישה ומתחשבת.

רותי לזר

כנס חסידי לפתיחת מרכז המורשת - "בארות בנגב"

במלות 71 שנה לפריצת הדרך להתיישבות בנגב המערבי והקמת בארות יצחק כאן לידינו, קיבלנו הזמנה ליום עיון בעלומים ולחנוכת מרכז מורשת 'בארות שבנגב'. להלן פניה לחברי סעד כהקדמה להזמנה הרשמית:

חברי סעד היקרים!

הצטרפו אלינו לכנס "בארות בנגב", מפגש שנתי מרתק העוסק בהתיישבות היהודית בנגב, ומחבר בין מורשת, ערכים, חלומות והגשמה!

הכנס יכלול הרצאות וסיפורים אנושיים מרגשים, קטעי מוזיקה ותיאטרון, תערוכות ומטעמים תוצרת בית, ובסיומו טקס חנוכת מרכז המורשת החדש.

הכנס יתקיים בקיבוץ עלומים, ביום חמישי, כ"ב שבט, 23.1.14 מתשע וחצי בוקר ועד.. צאת הכוכבים.

הכניסה חופשית, אך חשוב להירשם מראש.

שרית(יודקה) אוקון – מנהלת האתר

דף הרשמה למעוניינים להשתתף מסעד ייתלה על לוח המודעות בכניסה לחדר האוכל אפשר להירשם לשני

מועדי יציאה.

בשמ תיירות האזור - בני ג'נלברג

זיכרונותיי מאריק שרון

השנה היא שנת 1973, כחצי שנה לפני מלחמת יום כיפור.

אריק [עדיין] אלוף פיקוד הדרום.

אני מרכז [עדיין] את דיר הכבשים בסעד.

אני מקבל פנייה מהרופא הווטרינרי ד"ר בומה רוז, שהיה גם רופא מעולה וגם חבר נפלא.

בומה מספר לי שאריק הולך לקנות את "חוות שקמים" ולגדל בה כבשים, לאחר שחרורו מצה"ל, הצפוי בתוך כשלושה חודשים.

בומה מבקש ממני, בשם אריק, שאסייע לו ללמוד את תורת גידול הכבשים וללוות אותו בצעדיו הראשונים בנושא זה.

אני באותם ימים עדיין "ילד" כבן שלוששים ופנייה כזאת מצד אלוף ידוע ומפורסם כאריק, מחמיאה לי מאד ומעוררת את סקרנותי עד אין קץ, לאדם ולהילה סביבו.

אריק מגיע בוקר אחד לדיר הכבשים שלנו בחברת לילי רעייתו ושני זאטוטיו, עמרי וגלעד, שהיו אז בגיל של סביב 8-10.

ההיכרות הראשונה ממיסה כל חשש ורתיעה ולפתע אני מגלה שעומד לפני אדם בעל נפש רגישה להפליא לבעלי חיים הולכי על ארבע ומדבר בגובה העיניים גם עם בעלי חיים הולכים על שתיים.

תוך שבועות ספורים נוצרים קשרים בין שתי המשפחות, כשילילי מנצחת על שמירת הקשר המשפחתי ומבקרת את ארלה, בנו בן השמונה בבית החולים סורוקה מדי יום כאשר הוא עובר שם ניתוח ואשפוז קצר.

במקביל, אריק מקפיד להגיע לדיר בסעד מדי שבועיים ועובר תכנית לימודים מקוצרת להכרת נושאי הגידול והטיפול של הכבשים.

ביולי של אותה שנה משתחרר אריק מצה"ל ורוכש את החווה המפורסמת.

אני פוגש אותו שם אחת למספר ימים כשהוא כבר אזרח חופשי ונראה די מאושר בחברת בעלי החיים שלו.

סיפור מעניין על רמת הכוננות של צה"ל ערב מלחמת יום כיפור.

במוצאי ראש השנה של שנת 1973, 10 ימים לפני פרוץ המלחמה אני מבקר בביתו של אריק, שגר אז עוד בבאר שבע.

הסיבה לביקור היא שחברת הילדים של סעד אמורה לצאת למחרת היום לטיול בחצי האי סיני!, [שימו לב, יום ראשון, שבוע לפני המלחמה] והאישור לטיול עדיין לא הגיע.

אני מבקש מאריק לבדוק בפיקוד דרום את הסיבה לעיכוב והוא מצדו מברר מידית את העניין בפיקוד עם הגורמים הנוגעים בדבר.

תוך כחצי שעה מופיע בפתח ביתו של אריק קצין בדרגת סגן אלוף ומביא את האישור, שפשוט נשכח על שולחנו של הקצין הממונה.

חברת הילדים שלנו, [הכיתה של ינקוש, רבקיית דרורי, שולית קרול ואחרים] יוצאים לסיני בהדרכתו של יהודה אייל וחוזרת [מאזורי הקרבות] ביום חמישי בלילה, יום וחצי לפני פרוץ האש.

פשוט לא להאמין!!!

המלחמה פורצת ואריק מוביל את האוגדה שלו למהלכי המלחמה המפורסמים.

בסופה של המלחמה הוא קובע את מיקום האוגדה בצומת "צח", דרכים בתוככי מצריים, בין אזור איסמעליה, לבין אזור העיר סואץ.

עבדכם הנאמן יושב באותם ימים בשדה התעופה בפאיד, כ-10 ק"מ מאוגדתו של אריק.

ערב אחד אני לוקח רכב ונוסע לבקר את אריק באוגדה.

הוא מקבל את פני בשמחה ובחביבות רבה ומזמין אותי לקרון שלו, בו הוא מנהל באותם ימים את קמפיין האיחוד בין מפלגות "חרות", לבין "הליברלים" ובעצם, מביא לעולם את "הליכוד", החי בתוכנו, [לטוב ולרע] עד עצם היום הזה.

מאז אותו ערב לא נשארתי רעב אפילו יום אחד בכל אותם חודשים שבילינו בסיני. ארוחות הערב בקרון של אריק הספיקו לי בדרך כלל לשלושה – ארבעה ימים שלמים.

אריק מנהל משם רשת טלפונים ענפה ומסועפת, כאשר אני מתבקש לעזור לו להבין את ה-DNA של המפד"ל [ר"ל] וכיצד משכנעים את משה שפירא ואת זבולון המר לתמוך במהלך הפוליטי המורכב הזה.

להלן סיפור כיצד מכופפים בירוקרטיה אם יש כוח.

קבוץ כפר עזה החליט להקים את תחנת הדלק שלו בצד הכביש הקרוב לסעד, מה שיקרב את מתחם התחנה לבתים הראשונים של סעד באופן משמעותי מאד ויפגע באיכות החיים, בעיקר בשבתות ובחגי ישראל.

נציגי סעד לא הצליחו לשכנע את כפר עזה להזיז את התחנה למיקום הנוכחי, בטענה שלחזור כעת לגורמים המאשרים ולעיוכבים הבירוקרטיים, עלול לדהות את הפרויקט לשנים.

אני מצלצל לאריק לחווה ביום ששי אחה"צ, כשהוא באותם ימים, שר התשתיות הממונה על מנהל מקרקעי ישראל.

אני מסביר לו את הבעיה ואת המשבר שעלול לפרוץ בין שני הקבוצים, שעד אז חיו מאד יפה זה עם זה.

אריק מבטיח לי לבדוק את העניין ולראות מה ניתן לעשות.

ביום ראשון בצהריים, כ-48 שעות לאחר פנייתי, אני מקבל טלפון מעוזרו של אריק המודיע לי שהבעיה נפתרה והתחנה תוזז למקום שבו היא נמצאת מאז.

שלום ליחסי סעד – כפר עזה עד היום הזה.

ולסיום,

כל הקרובים לאריק מעידים על יחסו החם לאנשים הקרובים לו.

חנלה ואני מצטרפים לכל אלה המעידים על הדיסוננס העצום בין דמותו הציבורית, הפראית והבוטה, לבין דמותו כאדם וחבר.

יהא זכרו ברוך.

בעקבות דברים שעלו באסיפת האגודה במוצש"ק 'שירה' ועסקו בביקורת על בעלי תפילה וחזנים בקהילתנו, מצורף סיפור מעשה שיהיה אי"ה לתועלת:

מציה צכשוית משנים קדמוניות

מאת: הרב ארי סט

א. באחד הקיבוצים באזור הדרום, (לפעמים שם נשמעת זעקת 'צבע אדום'). התפשטה תופעה קצת מוזרה – מעטים מוכנים להושיט יד לעזרה. "אצלנו?" אמרו, "החסד הוא ראש וראשון!", נכון, אך בתחום מסויים מעדיפים הם לישון.

ב. יום אחד אל הרב הזקן ניגש הגבאי, והפטיר: נמאס לי, נגמר לי הכח ודי. אף אחד אינו מוכן לשתף פעולה, לעבור לפני העמוד, להוביל התפילה. כמעט כל מי שאליו אני פונה, משיב ריקם את פניי ללא מענה. סיבות, הסברים ושאר תירוצים, לדבר איתם – כמו לדבר לעצים.

ג. יצא הרב הישיש בכחו הדל, לבדוק ולברר שורשו של מחדל. מה גורם ומניע ותיקים ובחורים, להתחמק מהגבאי ולהתחבא בחורים. היכן נעוצה הבעיה, ומהו הפתרון שיאפשר לכל אחד לפצוח פיו ברון?

ד. כנראה שהנקודה, כך גילה הרב הזקן, נעוצה בקוגל שאוכלים לאחר מכן. עת יושבים יחד לשולחן השבת, דודים ודודות, הבן עם הבת. יחד עם הקוגל עולים לשולחן, סלטים, חמוצים וגם ה...חזן.

ה. גם למי שסירב לגבאי ומילא פיו מים, יש מלוא הסל טענות, עד לב השמים:

'פלוני' בשחרית הזדרז ו'אלמוני' במוסף זחל כמו צב,
מוכרחים, הם אומרים, לשנות המצב.
כך כל שבת, עת מסבים כולם לשבת,
כל שליח ציבור עובר תחת השבט.

ו. ומי שאת המציאות הזאת מכיר,
מעדיף להסתתר לגבאי מאחורי הקיר.
אף אחד לא אוהב שעליו מדברים,
ואת נוסח תפילתו ומנגינותיו מבקרים.
נלמד יותר לפרגן ופחות לעקוץ,
נישאר עם האלֵה, ניפטר מן הקוץ.

ז. לסקרנים ששואלים האם סעד הוא הקיבוץ,
נגלה להם בסוד שזהו פרט לא נחוץ.
רק נרמוז שבמעשיה – הרב אינו צעיר,
ושולט הוא היטב בכל מכמני העיר.
ובסעד – הרב טרם הגיע עדיין
למחצית גילם של חברי גרעין ז'.

תמונה להם מאה ימי החסד

תמו להם מאה ימי החסד...

בשעה טובה ומבלי משים, חלפו להם ביעף 100 ימי החסד אשר מקובל לתת לכל בעל תפקיד הנכנס לתפקידו. בסיומם של ימים אלה, אני יכול להגיד בשמחה שההתחלה, לפחות מבחינתי, טובה וממלאת אותי בסיפוק. שלוש נקודות אני מבקש להאיר:

- א. בפרשת השבוע מוזכר היועץ הארגוני הראשון, אשר מיעץ למשה לבזר סמכויות, אחרת: "נבול תיבול גם אתה, גם העם אשר עימך". נאמן להמלצתו של יתרו אני מאמין מאד בביזור סמכויות. שמת לי לב שישנם אנשים שמרימים גבה, על כך שאני מפנה אותם למנהלי פעילויות/מרכזי ועדות/מנהלי ענפים ולא עוסק בעצמי בעניינם האישי. למיטב הבנתי, אין למנהל קהילה ואגודה, ודאי לא בכישוריי, אפשרות לתת מענה אישי לכל ולכן ביזור הסמכויות. בואו לא נראה בכך פחיתות כבוד, אלא יעילות והתייעלות.
- ב. יכולותיי מוגבלות ולמרות שאני מותח את הימים מלפנים ומאחור, צר הזמן מלהכיל את כל הדרוש. המשמעות הישירה היא, שגם כאשר אדם פונה להיפגש איתי, על פי רוב, זה לא קורה מהיום למחר. שחר בעבודתה המסורה עושה מאמץ לארגן את היומן בצורה מיטבית, אבל גם ליממה יש מסגרת של 24 שעות...
- ג. מיילים – אודה וקצת אבוש. כל יועצי הארגוניים, עוד לא נתנו לי נוסחת קסם להשתלטות על כ- 50 מיילים ביום! נכון לרגע זה, אני רודף אחרי זנבי, בנושא זה ולא מצליח לתת מענה לפנייות המייליות בזמן

סביר שלהבנתני, הוא שלושה עד ארבעה ימים. זה מאוד לא נוח לי וחשוב לי לשתף את הציבור בגריעותא זו ולהתנצל מחד ולקוות לשיפור (אולי בעוד עשרה ימים, אחרי גמר הגשת תקציבי האגודה והקהילה) מאידך.

המרוץ לתקציב

אור בקצה המנהרה. זוהי תחושתני, לקראת גמר ההליך החשוב והמורכב של הגשת תקציבי הקהילה והאגודה. כידוע, תקציב האגודה אושר באסיפת האגודה במושאי השבת שעברה ובהשתתפות ערה במיוחד. הנהלת הקהילה נמצאת בתהליכי אישור תקציב הקהילה ובע"ה ועוד כמה אנשים טובים, בתחילת השבוע הבא נפיץ את חוברת תקציב הקהילה. ביום רביעי בשעות אחה"צ, נקיים (ישי ואני) דלת פתוחה להערות והארות של הציבור על החוברת ואי"ה במוצש"ק פרשת משפטים (שבת הבאה) נציג ונבקש את אישור הציבור לתקציב הקהילה 2014. חשוב לי להדגיש כי מדובר בתהליך מורכב המחייב סנכרון עם המון גורמים אך טומן בחובו פוטנציאל גדול של תכנית עבודה ובניית כלי בקרה ומדידה לשנה כולה. אין לי ספק שהעובדה שזה תקציב ראשון, מכבידה עלי בהכנתו (למרות כל הסיוע הרב מישי), וברור שלא מעט נושאי שיגרה ומחשבה עתידית, נאלצו להידחות בתקופה זו לצדי הדרך. עובדה זו מאיצה בי לסיים את הליך התקציב, גם אם לפעמים זה דורש פשרות וויתורים על התעמקות יתר. אני מצפה ומקווה שציבור גדול ומכובד יגיע לאישור התקציב באסיפה (גם אם לא נספק סנסציות בסדר היום...)

חדש, חדש ונתחדש...

מועדון החבר עבר מתיחת פנים במסגרת משימות סוף שנת התקציב. המועדון עבר צביעה וניקוי יסודי ותחושה של רעננות נוספה לו. מאז שאולם אשל עבר לרשות "סעד-קייטרינג" הפעילות במרחב המועדון וחדר הנצחה שוקקת חיים וידיה של באה, מלאות עבודה. חשוב מאד שנשמור ונכבד, כולנו, את כללי ההפעלה של המקום ונצא כולנו נשכרים. זו הזדמנות טובה עבורי להודות בפומבי לבאה על כל עמלה בתחזוקת המועדון וחדר הנצחה ולחמי ואתי שראו לנכון לשפץ ולקדם את המרחב הציבורי שלנו.

זה השער ל... קיבוץ

נוהל השמירה החדש והפעלת פתיחת השער טלפונית חוגגים שבועיים ואני יכול להגיד בסיפוק שתחילת הניסיון עברה בשלום. כמו בכל דבר חדש ישנם חבלי לידה, אך אריאל עושה ככל יכולתו למזער את הבעיות והקשיים. שלושה דגשים חשובים:

- א. השער יפתח רק אם תעמדו על הסימון הצהוב (בתוכו טמון סיב אופטי). כדי למנוע תקלות, יש לשים לב, שהסימון בכביש הכניסה מבחוץ, לתוך סעד, נמצא בנתיב הימני ואנחנו מורגלים לעמוד על הנתיב השמאלי (כיוון פתיחת השער).
- ב. נוהל חרום בשבתות – לאחר התייעצות עם הרב ארי, לאור מספר פניות שהגיעו אלי, חשוב לי להבהיר שאם נדרשתם בחרום לפתוח את השער בשבת, יש לעשות זאת בנוהל הרגיל, בעזרת הטלפון.
- ג. בכל בעיה, תקלה הנוגעת להפעלת השער יש לפנות לאריאל סאסי, הרבש"צ הנכנס.

לכבס את הכביסה המלוכלכת בבית...

במהלך השבועיים החולפים, עשיתי היכרות עם חדר הכביסה הממוקם במסדרון ה"עולם התחתון", בואך אל המחלבה וחדר ועדת קליטה. לאחר לימוד וביורורים הבנתי שהמקום נחוץ למספר חברים וותיקים, סטודנטים, שוכרי דירות ולחדר האוכל. כדי למנוע הזנחה של המקום ולשמור עליו, לקחה על עצמה מוריה פולק את האחריות לסדר ולניקיון בחדר. אסימונים ניתן לרכוש אצל מתי בקופת הבית ובמקרה של תקלה יש לפנות לבניה ברזילי. אנא, השאירו אחריכם נקי ומסודר למען כל יתר משתמשי המקום.

נגמרו התירוצים

בשעה טובה ומוצלחת ובאחור של חודשיים... הסתיים שיפוץ אולם הספורט. אנו זוכים להיכנס ולחזור לאולם חדש ויפה וחובת כל המשתמשים בו מנער ועד זקן לשמור על הציוד שבו וכמובן על הניקיון. בימים הקרובים, עם חזרתו לפעולה גם של בית הספר, נקיים פגישת תאום בין כל הגורמים ונפרסם את הנהלים לשימוש באולם לתועלת כולנו. אני מבקש להודות מקרב לב לבוקי שעמל שעות על שעות בקידום השיפוץ הזה, הרבה מעבר למחויבותו למוישה שליווה את כל בעלי המלאכה, ולתמיר ראש המועצה שנתן כתף למרות שקיבל את התיק הזה בירושה. אז כפי שכבר כתבתי, התירוצים (גם שלי...) נגמרו וכולנו חוזרים למגרש!

ראש מועצה חדש...

גם לנו יש ראש מועצה חדש... ביום שלישי בטקס רשמי במעמד נציג משרד הדתות, ראש המועצה תמיר עידאן ורבני הישובים נבחר חברנו בני גינזברג לראשות המועצה הדתית בשדות נגב! מדובר במהלך חשוב ומשמעותי ליישובי המועצה ובעייה ותאמינו לי שצריך הרבה עזרה, בני יזכה להוביל את המועצה הדתית לדרך חדשה. מדובר במשרה חלקית ואנו נערכים לארגון מחדש של תפקידיו הרבים) של בני כולל החלפתו במש"א, כדי לאפשר לו לעמוד באתגר האדיר שעמס על שכמו. ברכה והצלחה לך בני בשם כולנו!

שבת שלום

והרבה פעילות ובריאות

נחום אַנדאן

נ.ב.

הפינה עם הריח...

שבוע 14 לעבודתי. סתימת ביוב מס 3. הגורם... לא טעיתם, מגבונים. הפעם זה נגמר בטיפול פנימי על ידי יואל. בואו נמשיך להשתדל!

אַאָוֶאָה וואַלדאָ אַהראָני וואַלדאָ האַמפּחָה

אַלף טוב אַהואַדַת הַנִּינָה

נכדָה אַריקִי וואַראָן אַהראָני

בַּת אַצְנָהר וואַיאָנַתן יִפֶּה

